"ישיבישע בלאט"

"שאלות" ו"מראי מקומות" על ה"דף – היומי"

ברכות ו.

האי דוחקא דהוי בכלה מנייהו הוי, וקשה מה ענין המזיקין אצל הדרשא? עי' ענף יוסף

רב ביבי בר אביי וכו' חזא ואיתזק, וקשה למה ניזוק? עי' מגיד תעלומה, עוד בענין השדים, עי' בן יהוידע.

אין תפלה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת שנאמר וכו', ויל"ע אי המעלה גם בבית הכנסת גרידא בלא ציבור? עי' רמב"ם תפילה ח' א' ונו"כ, טוש"ע צ' ס"ט, ועי"ש שערי תשובה, ועי' גירסת התוס' ע"ז ד: הובא ברעק"א, ועי' צל"ח, ומרומי שדה וחכמת מנוח כאן, ועי' מימרות רבין בר רב אדא לקמן.

מנין לעשרה וכו', מנין לשלושה וכו', וקשה הלא כל זה מפורש כבר במשנה באבות ג' ו', ומה אשמועינן הכא טפי? עי"ש פי' אברבנאל ותולדות יהושע.

ומנין שלושה וכו' שנאמר בקרב אלו' ישפוט, עי' פרש"י וקשה היכן מבואר כאן דהם שלושה? עי' פנ"י ומרומי שדה.

חשב אדם לעשות מצוה וכו', וקשה הלא אונס לאו כמאן דעביד? עי' שו"ת חת"ס חו"מ א', ועי' קובץ הערות ביאורי אגדות ג' ד-ו' מועיל ירמיה בבקשתו מ-ה' על אנשי דורו שיכשילם בבנ"א שאינם מהוגנים.

ומנין שאפילו אחד וכו', וקשה הלא לקמן סג: אמרינן חרב אל הבדים וכו', ומשמע דלימוד יחידי אינו טוב? עי' עיון יעקב, ועי' ספר חסידים תתקמ', ושו"ת תשבות והנהגות ח"א תקמב'.

ומנין שהפסוק עוסק בלימוד תורה? עי' פנ"י מהרש"א ומרומי שדה.

ומה שכתב לשון אזכיר שקאי על ה', ולא תזכיר דקאי על האדם? עי' מדרש שמואל ורוח חיים שם באבות, ובן יהוידע.

תוד"ה חד, ביארו החילוק בכתיבה בספר הזכרונות בין אחד לשניים, וביאורו עי' בן יהוידע.
עוד תירוצים על קושיית התוס' עי' יעב"ץ, חת"ס, מגיד תעלומה ורש"ש, ועי' מהרש"א ומהר"ל.

עשרה מבעיא, וקשה הלא שלושה הוא רק בעוסקים בתורה, ועשרה הוא בתפילה? עי' מרומי שדה, ומהר"ץ חיות.

עשרה קדמא שכינה ואתיא, וקשה מלקמן בע"ב שכשבא הקב"ה לבית הכנסת ואין עשרה מיד הוא כועס, והע בכל אופן קדמא ואתיא? עי' שו"ת הרשב"א, ותוס' רא"ש בע"ב
ועוד קשה, הא כל פעם שישמעשרה יש בתחילה שלושה? עי' ריא"ף בענין יעקב

מנין שהקב"ה מניח תפילין וכו', ביאור ענין זה: עי' רשב"א, צל"ח, תורא"ש, מהרש"א

אלו תפילין שבראש, וחשיבותן: עי' רש"י מנחות לה: תוס' כאן ושם ד"ה אלו וע"ש מעדני יו"ט והגהות הרא"מ כאן

מה כתיב בהו, א"ל וכו', ומנין זאת? עי' פנ"י, ובתוד"ה מי נראה שהתפילין עצמם הם נותנים השבח לישראל

מאימתי פרק ראשון ברכות ו.

מסורת הש"ס

[6] שבתאי יפול מגדר פלס ויכנה מתוקע ס"מ (כ"ה הגי' כלקמן וכפ"ז). [7] (מי' מעסקות סוכה יג. ד"ה בפלגות). [8] מנחת פב. פ"ב קרוכין מ. פ"ט. [9] לקמן דף ט. מגמות לב: [10] (מגילה מה: סוכה ח. מלין מט.). [11] מענה פ"ק דף נ.. [12] (מי' ליוה לחד בשולם כלומר דבר המיטר שלין כמותו. מגמה בפרק דמר ג.). [13] שיך לדף ט. ע"כ. [14] (וע"ש תוס' שבת סב. ד"ה קרי) [15] (מי' מגילה מה: קסר חגיגה כו: ד"ה הפמיטי ותוספות מגמות לב: ד"ה פלגו. [16] שיך למגמה כ.

הגהות הב"ח

(א) גמ' דשלחי מיתיהו דהוי הגי' (ב) שם אמר לב אמר אמר' חיישב אמר: (ג) רש"י ד"ה אלו דחוקא. הכי בשבאתן לשמוש. (ד) ר"ה אמר הכי ומי אמי אל פי מלתי: (ה) ר"ה כאמר כמו מלי בחיים בחזו אמרי: (ו) תוס' ד"ה אלו מפלין שבראש פרש"י (במגהות ל"ה) לפי מיש:

גליון הש"ס

גמ' אין האמרו של ארש בר. עי' מ"ז ד' ע"ב מוס' ד"ה מוס. ונתקשה אלא עם הלמוד רש"י ר"ה הגבין לעשרה וכו' עיין כו. לקמן כ"ח ע"ב:

מוסף תוספות

א. בתוס' ד"ה כתב. מי' ר"ח (הגהה ציין שאצלו הה ס"ס) הקא בבית הכנסת שלהם שהיו חוזקין מן הציבור ביום לילא מן המזיקין ושמא גם בשלום בלילה. והביטו דגיל להמתין אפי' ביום ודוקא כשהיה עומד להתפלל. (הביטו ר"י הזקן). ב. בתוס' ד"ה נורם. כמלא לגיא. ג. בתוס' ד"ה נורם. וכ"ש הכא דמדה טובה מרובה.

לעזי רש"י

פרי"ר. חיכוך שפשוף.

מוסף רש"י

כי כמלא לאוניא. כלומר כמלמים לנקבה (נדרים ס:). בקרב אלהים ישפוט. המקום שהם אומרים פתוח כדבר המקבלים (אבות פ"ג מ"ו). בכל המקום אשר אזכיר את שמי. כלומר שאמן דמה כלבר לאזכיר לא שם אמן, אמת שם אלי דסיגו יחיד, אזכיר את שמי מקומם אלמד לאחרים לאזכיר את שמי (שם). ובודדע ערוד סיגו שמאלו תפילין דמקמיל קיחוד (נדר כ:). אלו תפילין שבראש. לוח הן (כל כי שם ה' נקרא עליך (דברים כח:) שמעון נחם רוח הקם עדין חלש (חגיגה לה. ועי' הרא"ה אלו). האמרת. אבנם, כמו יומאמרו כל פועלי לון, שמאמרו שמיכון לנמס (תענית ב.). חטיבה אחת. אבנם אמר, אבנם מיחד לומר לון כמוך לבן נתמנון לאלוה (שם).

רבינו חננאל

אלמלי. (נ"אבנה רשות לצון לראות את המזיקין אז) כל בריה (לב.) יכולה לעמוד בפניהם. פירי (מסלי) (כישלו) כישלו. פירי .. בבבב .. דמיומיין. הגיא אבה בגיבמין (אומר) אין תפילתו של אדם (צ)מצמע אלא בבית הכנסת שנאמר לשמוע אל הרנה ואל התפילה מקום רבה שם תהא תפילה. (מקום רבה הא בביה הכנסת) שנאמר רנו צדיקים. כלומר (ב"ר ק"ס) אמר ר' יוסי ברבי חנינא זוכה לברכות הללו שנאמר [1]לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך וגו': תניא אבא בנימין אומר אלמלי נתנה רשות לעין לראות אין כל בריה יכולה לעמוד מפני המזיקין אמר אביי אינהו נפישי מינן וקיימי עלן כי כסלא לאוניא אמר רב הונא כל חד וחד מינן אלפא משמאליה ורבבתא מימיניה[6] אמר רבא האי דוחקא דהוי בכלה מנייהו הוי הני ברכי דשלהי מנייהו (ה) הני מאני דרבנן דבלו מחופיא דידהו הני כרעי דמנקפן מנייהו האי מאן דבעי למידע להו לייתי קיטמא נהילא ונהדר אפורייה ובצפרא חזי כי כרעי דתרנגולא האי מאן דבעי למחזינהו ליתי שליתא דשונרתא אוכמתא בת אוכמתא בוכרתא בת בוכרתא ולקליה בנורא ולשחקיה ולימלי עיניה מניה וחזי להו ולשדייה בגובתא דפרזלא ולחתמי' בגושפנקא דפרזלא דילמא גנבי מניה ולחתום פומיה כי היכי דלא ליתזק רב ביבי בר אביי עבד הכי חזא ואתזק בעו רבנן רחמי עליה ואתוסי: תניא אבא בנימין אומר [2]אין תפלה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת שנאמר [3]לשמוע אל הרנה ואל התפלה במקום רנה שם תהא תפלה אמר רבין בר רב אדא א"ר יצחק מנין שהקב"ה מצוי בבית הכנסת שנאמר [4]אלהים נצב בעדת אל ומנין לעשרה שמתפללין ששכינה עמהם שנאמר אלהים נצב בעדת אל [5]ומנין לשלשה שיושבין בדין ששכינה עמהם שנאמר [3]בקרב אלהים ישפוט ומנין לשנים שיושבים ועוסקין בתורה ששכינה עמהם שנאמר [4]אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וגו' [5]מאי ולחושבי שמו אמר רב אשי (6) חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה ומנין שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה ששכינה עמו שנאמר [6]בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך וכי מאחר דאפילו חד תרי מבעיא הרי מכתבן בספר הזכרונות חד לא מכתבן מליה בספר הזכרונות וכי מאחר דאפי' תרי תלתא מבעיא מהו דתימא דינא שלמא בעלמא הוא ולא אתיא שכינה קמ"ל דדינא נמי היינו תורה וכי מאחר דאפי' תלתא עשרה מבעיא עשרה קדמה שכינה ואתיא תלתא עד דיתבו: א"ר אבין בר רב אדא א"ר יצחק מנין שהקב"ה מניח תפילין שנאמר [7]נשבע ה' בימינו וזרוע עוזו בימינו זו תורה שנאמר [8]ימינו אש דת למו וזרוע עוזו אלו תפילין שנאמר [9]ה' עוז לעמו יתן ומנין שהתפילין עוז הם לישראל דכתי' [10]וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך [7]ותניא ר' אליעזר הגדול אומר אלו תפילין שבראש א"ל רב נחמן בר יצחק לרב חייא בר אבין הני תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו א"ל [11]ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ ומי משתבח קוב"ה בשבחייהו דישראל אין דכתיב [12]את ה' האמרת היום (וכתיב) וה' האמירך היום [13]אמר להם הקב"ה לישראל אתם עשיתוני [14]חטיבה אחת בעולם ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם שנאמר [15]שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם שנאמר ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי תינח בחד ביתא בשאר בתי מאי א"ל [16]כי מי גוי גדול ומי גוי גדול [15]אשריך ישראל [16]או הנסה אלהים [17]ולתתך עליון אי הכי נפישי להו טובי בתי אלא כי מי גוי גדול ומי גוי גדול דדמיין להדדי בחד ביתא אשריך ישראל ומי כעמך ישראל בחד ביתא או הנסה אלהים בחד ביתא ולתתך עליון בחד ביתא וכולהו

תורה אור השלם

1. לוא הקשבת למצותי
ויהי כנהר שלומך וצדקתך
כגלי הים: ויהי כחול זרעך
וצאצאי מעיך כמעיו
2. אין תפלה של אדם
אשר יעבוד מתפלל לפניך
לא יצדק ולא ישבה שמו
מלכנו: ישעיה מה יח-יט
3. ובנתיך אל תשלה עבדך
ואל תעבדו אל אלוה לשמע
אל הדעה: האל התפלה
אשר עבדך מתפלל לפניך
היום: מלכים ח כח
4. מזמור לאסף אלהים
נצב בעדת אל בקרב
אלהים ישפוט:
תהלים פב א
5. אז נדברו יראי ה' איש
אל רעהו וקשב ה' וישמע
ויכתב ספר זכרון לפניו
ליראי ה' ולחשבי שמו:
מלאכי ג טז
6. מזבח אדמה תעשה לי
וזבחת עליו את עלותיך
ואת שלמיך את צאנך ואת
בקרך בכל המקום אשר
אזכיר את שמי אבוא
אליך וברכתיך:
שמות כ כ
7. נשבע ה' בימינו וזרוע
עוזו אם אתן את דגנך עוד
מאכל לאויביך האם ישתו
בני נכר תירושך אשר
יגעת בו: ישעיהו סב ח
8. ראמרי בית
הבנסת. פי' רש"י כל פתמי כמו
כמעיים היו למזמה ומחוייבים למעבד
חס המתפלל מחוייב היה הכנסת ומיהו
מחזיר פניו לבהכ"נ נראה כנוסר
מי שהוא מחוייב העם במזמה והעם
מעמחיים למעבד ולהכי קאמר ולא
מהדר פניה כו'. ולוקא סם שהיה
מנהגם להתפלל למעבד. אבל אינו
מתפללים למזמה שאינו כמעבדו של
מ"י ומכיי והתפללו אליך דרך
ארצם (מ"ש ח) ונראה כמו שפי' להם
לגד מעבד יתפרס לנו לגד מזמה:
אלמלאי

מסורת הש"ס

[1] לוא הקשבת. כנגיל מצותי אמר נזיתי לגמול ממך: לוא הקשבת. כל הדברים העומדים לפניו: כי כסלא לאוניא. כמוכת תמיכה המקפת מאוניא שעושין מתת הגפנים כמו שפיגמו (מ"ש דף ב.). לון עושין לוגיות לגפנים לתקוף שם מים לתשקות הגפן. כמלא הוא מלא של מענה המקפת סביב סביב אל מת אל המאוניא והגפן נעוגן בתל וכרכים נדרים (דף ו ב) הדין מאוניא לחוי פמה: מפי דוחקא דהוי בכלה. פעמים שבני אדם יושבים רוחוקים ביום הכפת (ג) שבאין לשמוע דרשה ודומה להם ביושבים דמוקים: הני ברכי דשלהי. ברכים עייפים: מאני דרבנן דבלו. בגדי המלמדים שבלים ויושבין אצלם ומתחכמים כהם. מחופיא לשון מוקף ומספקת (שבת דף ק:) פרי"ל בלע"ז: שליחא דשונרתא. שליח הולך של חתול נקבה: בוכרתא. הבכורה לאמה: בת בוכרתא. ולקי המה היתה בכורה ולימלי עייני מניה. יפיה מתנה מעט בעיניו. כל לשון מניה בעין קורהו בלשון נמנית לשון מלוי כמי שבדבר מועבו הוא מלא: גובתא דפרזלא. קנה מלוג של ברזל: ולחתמי. לקנה: בגושפנקא דפרזלא. בחותם של ברזל. דבמרדי דלייר ותחתם לית להו רשותא (דף קה ב): במקום רנה. בבהכ"נ בעמיתם קול ערב: בעדת אל. בנין מועד שלו: ומנין לעשרה וכו'. פעדה קרויה בעשרה שנאמ' עד מתי לעדה הרעה הזאת (במדבר יד) ילפו מלא ויסוגיא: בקרב אלהים ישפוט. ולין בית דין קרוים אלהים מלא נג' כפ"ק דסנהדרין (דף ג ב): ויקשב ה'. ממתין לסם שם: אשר אזכיר את שמי. אשר יזכר שמי עליו (ד) מלוחי ודכרי: אבא אליך. לשון יחיד הוא: מבקבן מלייסו. כלכמיב ויכתב ספר זכרון לפניו (מיפא דקנא): קדמה שכינה ואתיא. קודם שיהיו כל העשרה עלה נעדת אל מעיקרא אמאמר עד דיבור. כלכמיב יאמרו בעשת המפעמי: עוו לעמו. ומנין שהתפילין עוז הם כם ליעקב דכתיב ולאו וגו' ויליאו ממך: מה כתיב כמו. בגלמא מתפילין דיקן כתיב שמע (דברים ו) ויהיו אם אמוע (שם יא) קדש לי כל בכור (שמות יג) ויהיה כי ימלך (שם) פרשיות שנעשוו בהם לשוש זכרון מלוחי של הקב"ה אות וחכרון לזה ליעקב אלא בדיקים מאי כתיב בהו: שמעתי. לשון חכיות ושנה כמו יתמנון כל פועלי לון (מכלים ה) שמעתו: מאי בני מאי (ה). שהרי מרגנה בתים הם: וכולהו

מסורת הש"ס

[6] המתפלל ולא המתין את חבריו בוודאין לו וכו'. פירש רבינו מס"ה דזה היה להם בבתי כנסיות שלהם שהיו בשדה ולכן בלילה הי' לסמוך. והרי"ש היה מתחר מפלגו ומתרך עד שיקלו כולם ואם בתוך כך היה שום אדם בא בבית הכנסת היה מעניין בספר עד שנגמרו תפלתם. ונלה להמתיר לף שם לגו: כי כסלא לאוניא. כגון תלמים המקיפין את הגפנה כמלמיתן כרים נדרים (דף ו:) הדין מאוניא לחוי פמה: חד לא מכתבן מליה בספר הזכרונות. כלומר מם אמרים אבל בספר לבדו נכתבין כמלמיתן כרים נדרים (דף ו:) הדין מאוניא לחוי פמה: מפי דוחקא דהוי בכלה. כגון מנייהו הוי הני ברכי דשלהי מנייהו (ה) הני מאני דרבנן דבלו מחופיא דידהו הני כרעי דמנקפן מנייהו האי מאן דבעי למידע להו לייתי קיטמא נהילא ונהדר אפורייה ובצפרא חזי כי כרעי דתרנגולא האי מאן דבעי למחזינהו ליתי שליתא דשונרתא אוכמתא בת אוכמתא בוכרתא בת בוכרתא ולקליה בנורא ולשחקיה ולימלי עיניה מניה וחזי להו ולשדייה בגובתא דפרזלא ולחתמי' בגושפנקא דפרזלא דילמא גנבי מניה ולחתום פומיה כי היכי דלא ליתזק רב ביבי בר אביי עבד הכי חזא ואתזק בעו רבנן רחמי עליה ואתוסי: תניא אבא בנימין אומר [2]אין תפלה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת שנאמר [3]לשמוע אל הרנה ואל התפלה במקום רנה שם תהא תפלה אמר רבין בר רב אדא א"ר יצחק מנין שהקב"ה מצוי בבית הכנסת שנאמר [4]אלהים נצב בעדת אל ומנין לעשרה שמתפללין ששכינה עמהם שנאמר אלהים נצב בעדת אל [5]ומנין לשלשה שיושבין בדין ששכינה עמהם שנאמר [3]בקרב אלהים ישפוט ומנין לשנים שיושבים ועוסקין בתורה ששכינה עמהם שנאמר [4]אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וגו' [5]מאי ולחושבי שמו אמר רב אשי (6) חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה ומנין שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה ששכינה עמו שנאמר [6]בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך וכי מאחר דאפילו חד תרי מבעיא הרי מכתבן בספר הזכרונות חד לא מכתבן מליה בספר הזכרונות וכי מאחר דאפי' תרי תלתא מבעיא מהו דתימא דינא שלמא בעלמא הוא ולא אתיא שכינה קמ"ל דדינא נמי היינו תורה וכי מאחר דאפי' תלתא עשרה מבעיא עשרה קדמה שכינה ואתיא תלתא עד דיתבו: א"ר אבין בר רב אדא א"ר יצחק מנין שהקב"ה מניח תפילין שנאמר [7]נשבע ה' בימינו וזרוע עוזו בימינו זו תורה שנאמר [8]ימינו אש דת למו וזרוע עוזו אלו תפילין שנאמר [9]ה' עוז לעמו יתן ומנין שהתפילין עוז הם לישראל דכתי' [10]וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך [7]ותניא ר' אליעזר הגדול אומר אלו תפילין שבראש א"ל רב נחמן בר יצחק לרב חייא בר אבין הני תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו א"ל [11]ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ ומי משתבח קוב"ה בשבחייהו דישראל אין דכתיב [12]את ה' האמרת היום (וכתיב) וה' האמירך היום [13]אמר להם הקב"ה לישראל אתם עשיתוני [14]חטיבה אחת בעולם ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם שנאמר [15]שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם שנאמר ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי תינח בחד ביתא בשאר בתי מאי א"ל [16]כי מי גוי גדול ומי גוי גדול [15]אשריך ישראל [16]או הנסה אלהים [17]ולתתך עליון אי הכי נפישי להו טובי בתי אלא כי מי גוי גדול ומי גוי גדול דדמיין להדדי בחד ביתא אשריך ישראל ומי כעמך ישראל בחד ביתא או הנסה אלהים בחד ביתא ולתתך עליון בחד ביתא וכולהו

עין משפט נר מצוה

כא א מי' פ"ח מהלכות תפלה הלכה ה (ומגד משנה שם) עוד ומיי' פ"ח מיומן 3 סמ"ע ס:

תורה אור השלם

1. לוא הקשבת למצותי
ויהי כנהר שלומך וצדקתך
כגלי הים: ויהי כחול זרעך
וצאצאי מעיך כמעיו
לא יצדק ולא ישבה שמו
מלכנו: ישעיה מח יח-יט
2. ובנתיך אל תשלה עבדך
ואל תעבדו אל אלוה לשמע
אל הדעה: האל התפלה
אשר עבדך מתפלל לפניך
היום: מלכים ח כח
3. מזמור לאסף אלהים
נצב בעדת אל בקרב
אלהים ישפוט:
תהלים פב א
4. אז נדברו יראי ה' איש
אל רעהו וקשב ה' וישמע
וכתב ספר זכרון לפניו
ליראי ה' ולחשבי שמו:
מלאכי ג טז
5. מזבח אדמה תעשה לי
וזבחת עליו את עלותיך
ואת שלמיך את צאנך ואת
בקרך בכל המקום אשר
אזכיר את שמי אבוא
אליך וברכתיך:
שמות כ כ
6. נשבע ה' בימינו וזרוע
עוזו אם אתן את דגנך עוד
מאכל לאויביך האם ישתו
בני נכר תירושך אשר
יגעת בו: ישעיה סב ח
7. ראמרי בית
הבנסת. פי' רש"י כל פתמי כמו
כמעיים היו למזמה ומחוייבים למעבד
פאון ואתה מרבבת קדש
מימינו אש דת למו:
דברים לג ב
8. יי עז לעמו יתן יי יברך
את עמו בשלום:
תהלים כט יא
9. וראו כל עמי הארץ כי
שם יי נקרא עליך וראו
מני נבר: דברים כח י
10. מזי בעמך ישראל גוי
אחד בארץ אשר הלכו
האלהים לפדות לו עם
לשום לך שם גדלות
ונראות לגרש מפני עמך
אשר פדית ממצרים גוים:
דברי הימים א יז כא
11. אמר יי האמרת היום
להיות לך לאלהים וללכת
בדרכיו ולשמר חקיו
ומצותיו ומשפטיו ולשמע
בקולו: יי האמירך היום
להיות לו לעם סגלה
כאשר דבר לך ולשמר כל
מצותיו: דברים כו יז-יח
12. שמע ישראל יי
אלהינו יי אחד:
דברים ו ד
13. כי מי גוי גדול אשר לו
אלהים קרבים אליו כיי
אלהינו בכל קראנו אליו:
ומי גוי גדול אשר לו חקים
ומשפטים צדיקם ככל
התורה הזאת אשר אנכי
נתן לפניכם היום:
דברים ד ז-ח
14. אשריך ישראל מי
כמוך עם נושע ביי מגן
עזרך ואשר חרב גאותך
וכחשו אויביך לך ואתה
על במותימו תדרך:
דברים לג כט
15. אנ נבטח אלהים לבבא
לקחת לו גוי מקרב גוי
במסות באותת ובמופתים
ובמלחמה ובחיל חזקה
ובזרוע נטויה ובמוראים
גדלים ככל אשר עשה
לכם יי אלהיכם במצרים
לעיניך: דברים ד לד
16. ולתתך עליון על כל
הגוים אשר עשה לתהלה
ולשם ולתפארת ולהיותך
עם קדש ליי אלהיך כאשר
דבר: דברים כו יט